

وروستی باران (ناؤل)

Ketabton.com

لیکوال: نعمت الله رحیمی

بسم الله الرحمن الرحيم

وروستی باران (نالو)

كتاب پېژندنه:

د كتاب نوم: وروستی باران (نالو)

ليکوال: نعمت الله رحيمي

اړیکه: Niamatullahr3@gmail.com

کمپوز: خپله ليکوال

د چېریدو کال: ۱۴۰۱ زېردېز - المریز کال

ددي کتاب چاپ، پروېب پانو او تولنیزو رسنیو د خپرولو حقوق له ليکوال سره خوندي
دي!

۲۰۱۷ - کابل، افغانستان

مازديگر او سخت زورور بارن و، واده و د واده له هوتل د باندې
بلال له خپل ملګري سره په موټر کې ناست و، د موټر خراغونه ګل
او بل کيدل بلال وویل:

- حمزه!

- وايه

بلال له موټر بنکته شو د موټر له کړکۍ یې سر دنه کړ وېږي ویل:
- تاوان خه ته وايې؟ همدي ته وايې چې باران وربروي او ته ورته
گوري خو خوند تري وانخلي بايد باران ته ودرېږي حس یې کړې
ورته ونڅيرې، د باران د خاځکو ټک ټک تریولو غوره موسیقې ده

حمزه رډ رډ ور وکتل وېږي ویل:

- بنه! ونڅيره نو

بلال و خندل د موټر دروازه یې خلاصه کړه حمزه یې له لاس را کش
کړ او باران ته و درېدل خو باران د درېدل نوم نه اخيستو بلال یې له
ملګري سره له باران خوند اخيستو نه یې غونبتل تاوانې شي...

وروستی باران (نالو)

د هوتل دروازې سره دوه مشران د ميلمنو د به راغلاست لپاره ولار
وو يوه بودا ور وکتل چې دوي باران ته لکه ماشومان ټوپونه وهي د
بل بودا په اوبره یې لاس کينبود ورو یې وویل:
- گل کاكا! زمانه خرابه شوې د ورور واده یې دی او پر ئای ددې
چې له ميلمنو به راغلاست وکړي لکه ماشوم باران ته نڅېږي

گل کاكا سور اسویلی وویست ویې وویل:
- ته به یې ونه منې د ورور واده کې مې دومره کار کړۍ و تراوسه
مې ملا بې ئایه ده

بودا ترخه مُسکا وکړه ویې وویل:
- دومره زياتی بل چاته ونه وايې گل کاكا!

گل کاكا غلى شو، شېيه وروسته یې وویل:
- دا دې مالداره پلار بې پروا اولاد دی خوري خښي او حساب نه
منې...

شېيه وروسته د بلال پلار راغى بلال یې د پلار په ليدو سمدلاسه ئان
سمبال کړ او د پلار خواته یې ورغى پلار یې وویل:
- شرم نه دی؟ خلک تا پسې نه، ما پسې سېکې سپورې کوي چې دا
د فلانی زوى دی

بلال که خومره شوخ او غوصه ناک و د پلار په منځ کې به گونګي
شو غلى و پلار يې بیا وویل:
- ورشه بشئینه صالون ته مور دې زنگ وهلى و، پکار يې وې!

بلال غلى روان شو هوقبل ته دننه ولاړ خپله مور يې ولیده ور غږ يې
کړ مور يې راغله ويې ویل:
- ته زنگ ته ولې څواب نه ورکوي؟ ژر لار شه سینګارتون ته د
ناوې خويندې هلته دي ژر يې تر هوتله را ورسوه چې واده خلاص
شو

بلال ترخه مُسکا وکړه ويې ویل:
- ههه! موري خدای که راباندې انجونې راولې
- ولې؟

بلال یوه شبې غلى شو وروسته يې وویل:
- زه د چا نوکر نه يم، خپله دې راخې!

مور يې له خپلې لاسي کڅورې موبایل را وویست بلال پوه شو چې
پلار ته يې زنگ وهى ژر يې د مور له لاس موبایل واخیست ويې
ویل:

- بنه سمه ده ٿم اپتیا نشته زنگ ورته ووهی مخکی یې هم يو
ساعت راته نصیحت وکړے

مور یې مُسکی شوه بلال د باندی ولاپ موټر ته پورته شو غوشه و
حکه یې په تیزی موټر ته حرکت ورکړ په سپک د باران له امله ڏنډ
شوې او به یوه ځوان ته ور باد شوې کالي یې مردار شول چغه یې
کړه:

- خه کم عقل یې!

خو شیبې وروسته بلال سینگارتون ته ورسید موټر یې ودرولو بلال
که خومره شوخ او ٻې پروا و خو بغیر له څلپي مور یې د بلې نسخې
او انجلی په مخ کې خبرې نشوې کولای گونگی کيدو، خو شیبې تم
شو خو له سینگارتون خوک را ونه وتل، څيل موبایل یې له جیب را
وویست مور ته یې زنگ وکړ ځواب یې ورکړ، بلال وویل:
- زه خودله راغلم خو څلپي مې هارن هم وکړ خوک رانغل خه
وکړم؟

د مور لخوا یې غږ سم وانه وریدل شو د واده رسم پیل شوی و حکه
د ساز او اواز له امله یې خه وانه وریدل صرف ویې ویل:
- زه درته دې هوا شمیره لیبرم زنگ ور ووهه

مور یې موبایل بند کې شىبە وروسته د پىغام شىنگ شو مور یې
شمىرە لىبرلى وە بلال لە ئانە سره وويل:
- دا خە جنجال شو، زە نۇ انجلى سره خنگە خبرى و كرم؟

يوه شىبە غلى شو ييا يې وويل:
- پىغام ورتە استوم، هو! دا به بنه وي

پىغام يې ولېرلو وېيلىكىل:
- زە بلال يم ستاد اوپنى ورور! مور مې تاسو پسى راولېرم كە را
ووئىچى ھوتىل تە لاب شو مەربانى به وي.

خو دقىقىي ووتى خو لە سينگارتون خوک را ونه وتل بلال لە ئانە
سرە وويل:
- خدای كە زنگ درتە ووهم!

لە موپىر بىكتە شو د سينگارتون پە لور روانيدو چې انجونى لە¹
سينگارتون را ووتى بلال د لاس پە اشارە ئان ور وبنود او خېلە
بىرته موپىر تە پورتە شو، شىبە وروستە انجونى موپىر تە پورتە شوپى
يوي انجلى وويل:

- هو! موپىر چلوونكىي تە ووايە چې خراغ بل كېرى سىلفىي اخلم

هوا وويل:

- هو رښتیا! دا ته خنګه موټر چلوونکي یې یو ساعت شو درته په
تمه وو او ته

غلې شوه بیا یې وویل:

- بنه څه دا پریبرده خراغ بل کړه

بلال خو هسې د انجونو سره د خبرو کولو همت نه درلود چې خپل
سپیناوی وکړي یې له خه ویلو یې خراغ بل کړ بلال شاته وکتل د
هواښکلې خیره شنو سترګو او یې مثاله نایاست په خیال کې ډوب
کړ هوا وویل:

- خه ته رد رد گوري! حرکت وکړه ګني شکایت کوم چې له دندې
دې گونبه کړي

موټر ته یې حرکت ورکړ هوا وویل:

- دا دومره غټه موټر کې غلي ناست یو، یوه سندره چالانه کړه واده
ته څو خدای مه کړه خوک خو مره نه دې

بلال خه ونه ویل غلې لګیا شو ترڅو سندره چالانه کړي، هوا خپلې
خور ته وویل:

- خنګه دی زما سینګار..

لا يې خبره نه وه خلاصه چې سندره چالانه شوه ”خومره بنايسته سينگار دي کړي دي.“ بلال ژر سندره بدله کړه له ئانه سره يې وویل:

- ته دې سندري ته ګوره دا يې وخت نه و

شاته يې د هوا خواته رډ رډ ور وکتل، خو دقیقې وروسته د واده هوتيل ته ورسيدل موټر ودرید او انجونې بسکته شوې بلال هم له موټر بسکته شو ويې کتل د چې دنه خراغ بل پاتې دي د موټر دروازه يې خلاصه کړه ترڅو خراغ بند کړي د موټر شاته خوکۍ باندې يو موبایل پروټ و راپورته يې کړ سکرین يې بل شو د هوا عکس پرې اینښی و ژر يې خپل موبایل را وویست له موبایل يې عکس واخیست او موبایل يې ورسره جیب کې واچولو موټر يې بند کړ او هوتيل ته دنه ولاړ بشئنه ډیرې وي بلال شاوخوا وکتل د هوا پرې نظر شو بلال د لاس په اشاره ور وغونته د هوا خور وویل:
- ورشه موټر چلوونکي لکه چې زړه درباندې بايللي تر دې ځایه درپسي راغې

هوا په بېړه پورته شوه د بلال مور ته يې وویل:

- خاله! ته له ماسره راشه ستاسو موټر چلوونکي خو له حد واوښت دلته راپسي راغلى

د بلال مور شاوخوا وکتل بلال يې ولید نور کوم نارینه نه وو وې
ویل:

- زمۇر موئىر چلوونكى بىشىنە صالۇن كې خە كوي هەغە يو زما
زوى دە نور خۇزە خۇك نە وينم؟

د هوا رنگ ژىپ واوېت خە يې ونە ویل او د بلال پە لور ور روانە
شوه بلال بې لە دې چې خە ووايى د هوا موبایل لە جىب را ووېست
ھواتە يې ورکەر د هوا لاس لېزىدل موبایل يې ترىپ واخىست وې
ویل:

- وېبنە! زەنە پوهىدم ...

خبرە نە وە خلاصە او بلال بىرته ستۇن شو ھوا لە خانە سرە وویل:
- يېچارە لکە چې گونگى دى!

بلال ولاپ د نارینە صالۇن مىنئ تە حمزە يوه خنگ تە ولاپ وور غې
يې كە:
- حمزە!

حمزە ژىر راغى وېي ویل:
- ھەھە! راغلى

بلال رەردە ور وکتل وېي ویل:

- هو نو ولې خاندې؟

- ولې نه خو انجونو پسې تللى وې رنگ دې چكە ژير اوښتى

بلال شىبە غلى شو بىا يې وويل:

- راڭە لىونئ وکرو

- ما لىونئ وکرپ راڭە تە يې وکرپە زە درسرە خم

- وکرپە قسم ؟

- پخداي ساعت تە وگورە اته بجې دى

خە يې ونە ويل دواړه د هوټېل جومات تە روان شول...

بلال لىونئ كولو حمزە ورتە پە تمە و د بلال ماما راغى حمزە تە خير

شو پە خپلو بريتو يې لاس را كش كې ويل:

- حمزە! خو څلې مې ويلى؟ مە گرځە ددى بلال سره!

يوه شىبە غلى شو بىا يې وويل:

- دا د مالداره پلار زوي دى دومره پە ميراث ورپاتې دى چې ټول

عمر يې وخوري نە خلاصېرى او خە به ترې زده کې؟

حمزە مُسک شو ويل:

- ماما! زە هم مالداره يم چې خدائى داسې ملګرى راکې او

راتلونكىي تە به راتلونكىي کې گورو اوس زره خورل گتە نە لري خە

وروستی باران (نالو)

چې کېږي هغه کېږي او ما له دې ملګري هرڅه زده کړي په اوسنى زمانه کې دیری کسان په نامه مسلمانان دی خو بلال تل ماته وايي چې: ”له مرګ وروسته یوه سجده ارمان وي.“ هغه ما عبادت ته هخوي تردې نور کوم بنه کار شته چې ترې زده یې کرم؟

ماما غلی شو ترڅه مُسکا یې وکړه شیبه وروسته یې وویل:

- زه یې د کور سپړی یم ټول یې شکایتونه کوي ستا په گته وايم زویه! په بدہ لاره روان یې
- ”اهْدَنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ“ په مانا به یې پوهیږي؟ مانا : ”ته مونږ ته سَمَه (نېغه) لاره وبنَيَه“ دی چې ما لمانځه ته هخوي لمونځ ما له بدې لارې ساتي

ماما غوصه شو بد بد یې ور وکتل او روان شو...

شیبه وروسته بلال لمونځ خلاص کړ او دواړه هوټل ته ولاړل...

څو ګړي وروسته د واده مراسم خلاص شول حمزه او بلال له هوټل د باندې ولاړل موټر کې کښیناستل ورا په روانيدو وه چې بلال ته زنګ راغي مور یې وه یې وویل:

- یو ئحل دنه راشه

موبایل یې بند کړ بلال له ځانه سره وویل:

وروستی باران (نالول)

- بې مطلبە خۇزىنگ نە وەي چې بىا خە وايى؟

بلال لە موتىر بىكتە شو حمزە ورپسى غېر كې:

- گورە بل خۇك مە راولە

بلال هوتىل تە دىننە ولار مور تە يې وويل:

- خە دې ويل مورى؟

مور يې ترخە مۇسکا وڭرە وېي ويل:

- گورە غوصە نشىپ زويى

- هەهە! ووايىه نو

مور يې ورو وويل:

- هەغە د ناوى خور هوانە دە...

بلال و خندىل وېي ويل:

- هەهە! هو د ورىيندارى خور هوانومىبرى تا يې شمىرىھ لېرىلى وە خۇولىي؟

- هەغە داسې د چې ڏير يې ژىرل او د دود لە مەخې يې خالە او عەمە لە ناۋى سرە ئىنورۇ موتىرونۇ كې د بىئىنە لپارە خائى نىشتە تە

حمزه بل موټر کې ولیبه دا درسره راوله یو خو ورځې دې موبد کره
وې بیا ئې

حمزه له غوصې تک سور واوښت وې ویل:
- مورې دبمنه خو مې نه ې ولې انجلۍ ماسره لیبرې
- نو انجلۍ خو دې نه خوري!

بلال په غوصه د باندي ووت د موټر دروازه یې خلاصه کړه
کښیناست حمزه ور وکتل وې ویل:
- خه شوي؟

بلال مُسکا وکړه وې ویل:
- ورشه اناکوندا سره موټر کې خای شته ګني په دې نيمه شپه کې به
خنګه راخي؟

حمزه په خواشينې لهجه وویل:
- ولې زه خو تاسره خم او دا اناکوندا خوک دی؟

بلال په خندا وویل:
- ههه! ماسره یوه انجلۍ خي او اناکوندا مې ماما دی همغه چې ما
لمونئ کولو تاته یې نصیحت کولو چې: "له بلال سره مه گرځه."

حمزه له موتيز نسكته شو بلال ته په خندا شو وېي ويل:
- ههههه! بنه ده چې ماما سره دې ما ستا غييت نه دی کېرى

حمزه ولاپ د ورا ډيرى موټرونو حرکت وکړ خو بلال د هوا په تمه و
ډير انتظار يې وکړ موبایل يې له جيپ را وویست له ځانه سره يې
وویل:
- اړیم زنگ ووهم!

زنگ يې وکړ خو څواب يې ورنکړ خو شبې وروسته هوا راغله
موتيز ته پورته شوه مخ سیت کې کښیناسته بلال ره ره ور وکتل ويې
ویل:
- نسكته شه! شاته کينه

هوا خپله لاسي کڅوره شاته سیت ته ور خطا کړه د مخې له سیت
شاته ور واوبنته کښیناسته ويې ويل:
- اممم! وشو؟

بلال ورو له ځانه سره وویل:
- شرم خو نشته بیخي!

موتيز حرکت وکړ هوا وویل:
- ربنتیا ما فکر کولو ته ګونګۍ يې

بلال غلی و خه یې ونه ویل د ورا موټر چیر مخکي تللي وو دوى چير
شاته پاتې وو موټر ورو روان و ئىكە سېرک باندې او به ڏند وې له
مخې یوه تکسي را روانه و خو ئىلې یې خراغونه گل او بل شول
موټر را نبردې شو تکسي چلوونکي له موټر لاس را وباسلو بلال ژر
موټر ودرولو ور بسکته شو ورپسې غږ یې کړ:
- مور او خور نه لري چې خلک په عذابوې؟

تکسي ولاره بلال بيرته موټر ته پورته کيدو چې وې ليدل تایر پنځر
ده خپل سر یې وو هلو له ځانه سره یې وویل:
- اوه! هغه د تایر په اړه ویل ما خه ګومان وکړ

د موټر دروازه یې خلاصه کړه هوا ته یې ور وکتل موبایل یې په لاس
کې و هوا تکه سره واښته په غوصه یې وویل:
- ستوري دي راته خرابه کړه!

بلال بد بد ور وکتل وې ویل:
- نوي نسل تاسو وشمولو له رسنيو مو لوې جوري کړي دي خواره
مو له ګيدي مخکي ستوري ته ئې ربنتيا وايي: په وچو کې لاندہ
سوئي!

له شيبي چوپتيا وروسته یې بیا وویل:

- تاییر پنچر دی زه ئی بدلوم له موئیر بسکته نشی تول سپک او بو په سر نیولی دی.

هوا هیخ ونه ویل د بلال خبرو چوب کره بلال لار ترخو تاییر بدل
کپی خو شیبی وروسته د موئیر دروازه خلاصه شوه هوا له موئیر
بسکته شوه بلال ور وکتل ورو ئی له ئانه سره وویل:
- په خبره نه پوهییری نو!

بلال بیرته د تاییر په خلاصولو بوخت شو شیبی وروسته د یوه موئیر د
خراغونو رنا ولگیده په تیزی را روان و بلال ژر پورته شود هوا
مخی ته ودرید موئیر تیر شو بلال ته د سپک او به ور باد شوی تول
لوند شو هوا په حیرانتیا وویل:
- ولې دی داسې وکړل؟

بلال په غوصه وویل:
- په یوه ځل نه پوهییری چې درته و مې ویل له موئیر مه بسکته کېږه،
دله خو خوک حلوانه ويشي چې را بسکته شوې؟

د هوا سترګي له اوښکو دکې شوې د بلال رنگ ژير واښت ورو ئی
وویل:
- وښنه! زه په غوصه کې ئان نشم کابو کولای

یوه شیبه غلی شو بیا یې وویل:

- خو له زپه نه یم غوصه شوی ته... ته کینه دا دی تاییر می بدل
کپری لبر یې کلک کرم خو

هوا غلی موپر ته پورته شوه خو شیبی وروسته تاییر بدل شو بلال
موپر ته پورته شو موپر حرکت وکپر شیبه وروسته بلال دژپا اواز
واورید موپر یې یوه خنگ ته ودرولو شاته یې وکتل هوا ژرل بلال
ورویل:

- ومې ببنه نو د خدای لپاره په کور کې ونه واپې

هوا په ژرغونی غر وویل:

- زه ستا په خبرو نه یم خپه
- نو بیا ؟

هوا غلی وه شیبه وروسته یې وویل:

- ته مې چې مخپی ته ودریدې زه دې تیله کرم

هوا غلی شوه بلال وویل:

- وبنیه نو ما له قصده نه یې تیله کپری او به به درباد شوپی وې که
مې داسې نه واي کری

هوا په ژرغونی غر وویل:

- هغه خبره نده زما لاسی گپی هلتە لویدلپی هغه زما د مور و روستی
ياد و

بلال موئر بيرته و گرخولو ويپی ويل:
- ته مه ژاره زه يپی پيدا کوم
- خو خنگه...؟

لا د هو اخبره نه وه خلاصه بلال وويل:
- ته مه ژاره چې هرخنگه کيږي پيدا کوم يې

هوا خه ونه ويل شبيه وروسته موئر ودرید بلال بسکته شو او بو ته
ور گډ شو او به خړې وي شه نه بسکاريidel او تياره وه تر شل دقیقو
پوري شاوخوا يې لاسی گپی لټوله ستړي شو له ځانه سره يې وويل:
- دا په ما خه شوي؟ خه مې کيږي چې دومره ارزښت ورکوم؟

او بو ته يې لاس بسکته کړ د لاسی گپی شتون يې حس کړ په خندا
يې وويل:
- پيدا شوه! پيدا شوه!

شاوخوا يې وكتل خوک نه وو غوبنتل يې هوا ته زيري وركري د
موتير دروازه يې خلاصه کړه هوا ويده وه بلال موتير ته پورته شو
شاته يې وكتل له ځانه سره يې وویل:
- بسکلا خه ته وايي؟ هوا يې بهه بېلګه ده!

خپل موبایل يې را واخیست کيمره يې خلاصه کړه له ځانه سره يې
وویل:
- سيلفي ورسره اخلم زه به هم ورسره بسکلی بشکاره شم

د موبایل فلش بل شو بلال په بېړه موبایل بند کړ هوا د فلش په رنا را
ويښه شوه بانه يې له یو بل سره ور وستل ويې وویل:
- دا د خه شي رنا وه؟

بلال په بېړه وویل:
- تياره وه د موبایل فلش مې بل کړي و اوسم موتير ته پورته شوم

ژر يې له جيپ لاسي گړي را وویسته ور يې کړه د هوا ستړګې له
اوښکو ډکې شوې بلال په بېړه وویل:
- بیا خه وشول؟

هوا ژر خپلې اوښکې پاکې کړي په ژړغونې غږ يې وویل:
- ما ګومان نه کولو خوک دې دومره ارزښت راکړي، تا زما لپاره...

بلال غلی و شیبه وروسته یې وویل:

- ماته هم عجیبه بنکاري ما نه منله چې د مینې لپاره به خوک له
خان تیریبری دا خو لا یو کوچنی کار و

هوا رد رد ور وکتل ویې وویل:

- صبر صبر تا خه وویل؟ مینه!

چوبتیا خوره شوه د بلال رنگ ژبر واونبت شیبه وروسته هوا

وویل:

- ته ماسره مینه لرې؟

بلال سر بنکته اچولی و هوا په غوصه وویل:

- د خبرې ځواب مې راکړه!

- هو

- هو خه؟

د بلال ټول بدن لړزیدو ورو یې وویل:

- هو! مینه درسره لرم

هوا له غوصې تکه سره شوه ویې وویل:

وروستی باران (نالو)

- ته ما خه پیژنې خو ساعته شول لیدلې دې يم او بیا خبره تر مینې
ورسيده

بلال خواشيني شو ويبي ويل:
- نه دې ده اوريديلې چې وايي: "مئن ړوند وي!" خو زه وايم یوازې
ړوند نه وي عقل او هوش هم ورسره مل نه وي.

خو شېبې چوب شو بیا یې وویل:
- ما نه غونبتل اوس ووایم! دا خبره مې بې باکه له خولې ووتله

هوا هيچ ونه ويل بلال موږ ته حرکت ورکړ لا دومره مخکې نه وو
تللي چې هوا په لوړ غږ وویل:
- ودرېږه!

بلال موږ ودرولو هوا ته یې وروکتل هوا له موږ بسته شوه بلال
هم ژر له موږ بسته شو ويبي ويل:
- خير ما غلطې وکړه اوس یو څل تا کور ته ورسوم زما موبايل هم
چارج خلاص کړي کور کې به اوس ټول په اندیښنه وي

هوا د موږ بل خوا ولاره منځ سیت کې کښیناسته بلال هم موږ ته
پورته شو هوا وویل:

- ما غونبتل منځ سیت کې کښینم دومره ډارن ولې بې؟

بلال په سینه پراخه وينوله ويبي ويل:
- زه دارن نه يم! د بنخو عزت کوم.

هوا خه ونه ويل بلال موتيه ته حرکت ورکه هوا چغه کره:
- ما وويل چې حرکت وکړه؟
- نه!
- نو تم شه

بلال خه ونه ويل چوپتيا خوره وه باران نور هم زور واخیست د
موتيه په چت د باران د خاڅکو تک تک ختلو... خو شيبې وروسته
هوا وويل:

- زه خونکلې هم نه يم نو ولې راسره مينه لري؟

بلال سور اسویلى وویست ويبي ويل:
- آه! سپورمۍ غواړي خپله ستاینه واوري?
- بې خایه مه غږېره! ګني غوصه کېرم

بلال غلي شو شibe وروسته هوا وويل:
- خنګه کيداي شي په دومره کم وخت کې خوک مين شي؟
- مينه شراب نه دي! چې خلک بې زاره خونبوی مينه که ربنتينې
وي له اوله زره وي عاشق چې معشوقه په اول وار وګوري گومان

کوي له کلونو ورته په تمه و، ارينه نده چې په مينه دي کلونه تير شي او بيا ورته د ربتنې مينې نوم ورکړل شي مينه بايد تل يو ډول واوسي د یوه کور بنسټ که خام وي او چت ې پوخ همغه خام بنسټ پوخ چت نشي زغلهای را غور حېږي، نږيږي!

يوه شibleه چوپ شو بيا ې ويبل:

- زه پخه مينه کوم زه غوايم هره ورخ يو عمر مينه درکرم

د هوا سترګې له اوښکو ډکې شوې بلال خه ونه ويبل هوا ې خپلې اوښکې پاکې کړې له خپلې لاسي کخوري ې خپل موبایل را وویست بلال ته ې ويورکر ويبل ویل:

- ته وايې چې زه ډارن نه يم دا په واتسپ کې زموږ کورنۍ گروپ دی په غږېز پیغام کې ووايې چې زه له هوا سره مينه لرم

يوه شibleه غلې شوه بيا ې ويبل:

- ووايې! د چا له پلاړ هم نه ډاريږم

بلال ره ره ور وکتل ويبل ویل:

- ته ليونې شوې ې؟ موږ پښتانه يو، زه له مينې مخکې ستا عزت کوم څکه ستا د هري خبرې پر وړاندې غلې اوسيږم که زه داسې وکرم ستا عزت خو درې وړې کېږي

شیبه غلی شو سور اسویلی یې وویست ویې ویل:

- زه یو هلک یم زه به داسې وکرم خو ته دا خلک نه پیژنې بیا ټول
تاته گوته نیسي که ستا نوم بد شو زما کورنی هم نه منی چې زه دې
تاسره واده وکرم

هوا د بلال له لاس موبایل کش کړ په غوشه یې وویل:

- همدا وه ستا مینه، بیا وايې ډارن نه یم

بلال په یېړه موبایل ترې واخیست غږیز بیغام یې ولیبرو ویې ویل:

- اوس خوشحاله شوې؟

هوا وویل:

- هو! اوس زما موبایل او خپل دواړه بند کړه

بلال د هوا موبایل بند کړ ویې ویل:

- زما موبایل بند دی چارج نه لري!

- بنه اوس څه

- چیرته؟

- ته حرکت وکړه زه وايم بیا

موټر حرکت وکړ خو شیبې وروسته هوا وویل:

- ماته آیسکریم!

د موټر د بريک ټس و خوت بلال وویل:

- خنگه آيسکريم؟

- د شيدو د گکو د هرڅه چې وي؟

- زما مطلب دا و چې په دې نيمه شپه کې او په دې باران کې
آيسکريم له کومه شي؟

هوا بانه له یوبل سره ور وستل ويبي ويل:

- خوشحال بابا وايبي:

“چې په چا باندي مئين يې قبلوه ئې
سل نازونه، سل ناسازې، سل جفا”

بلال شه ونه ويل موټر حرڪت وکړ وړاندې یو بازار مخې ته راغۍ

خو هرڅه بند وو له موټر بشکته شو ويبي ويل:

- زه راځم ته همدلتله اوسيه

مخکې ولاپ شاوخوا يې وکتل د یو پلورنځې په لیک دره يې نظر شو

ليکلې وو: ”ساړه او خواره، خواره لکه ته“ د پلورنځې په مینځ کې

خراغونه بل وو له څانه سره يې وویل:

- دلتله هرومرو خوک شته!

ورېږ ور تک کړ غږې کړ:

- خوک شته؟

خوک را بسکاره نه شول بلال له ئانه سره وویل:

- خدایه! ته يو کار وکرە اپ يم اوس "سل نازونه، سل ناسازې" و منم
گنی...

لا يې خبره نه وە خلاصە چې د پلورنئي ور خلاص شو يو ھوان د
باندي را ووت په خوبجن غې يې وویل:

- خه غواړي؟
- آيسکريم!

ھوان خپلې سترګې و مېړلې و يې وویل:

- په سد خو يې؟ دا باران و گوره دا نيمه شېه او ته راغلى يې
آيسکريم غواړي

بیرته يې ور بند کې بلال په بېړه وویل:

- هيله کوم وروره! مئين نو چيرې په سد وي

ھوان بیرته له ورە سر را و باسلو ويې وویل:

- رائه دنه!

بلال دنه ورغى ھوان ور بند کې بلال وویل:

- وروره دروازه خلاصه پریبرد
- وروره باران نه وینی او به دنه راخی
- هیله کوم هلتہ یو خوک موټر کې یوازی دی غواړم پام مې ورته وي

خوان دروازه خلاصه کړه په خندا یې وویل:

- هههه! معشوقه دې ده؟

بلال ورو وویل:

- هو!

- بنه ته یو شل دقیقې صبر وکړه آیسکریم جو پیری ...

شن دقیقې وروسته آیسکریم تیار شول خوان بلال ته آیسکریم

ورکړل بلال وویل:

- صبر دا آیسکریم یوسم راخم

آیسکریم یې واخیستل د موټر په لور روان شو آیسکریم یې هوا ته

ورکړل وې وویل:

- لاس مې بند وو پیسې مې نه دی ورکړې پیسې ورکوم راخم

بیرته پلورنخی ته لار له جیب یې پیسپی را وویستې ځوان ته یې
ورکړې ځوان یو سور ګل را واخیست له پیسو سره یې یو ځای
بیرته بلال ته ورکړ ویې ویل:
- وروره! موب په داسې هیواد کې ژوند کوو چې خلک یې صرف د
مینې کیسپی خونسوی نه یې خپله کوي نه بل ورته پربردي او زه خو
د مینې لپاره دومره کولای شم دا هرڅه زما لخوا تاسو ته دالى

بلال مُسک شو او روان شو ځوان غږ کړ:
- وروره ځانته پام کوئ هوا ډیره توپاني ده!

بلال بیرته موټر ته ستون شو کښیناست هوایو آیسکریم بلال ته
ورکړ بلال وویل:
- زه یې نه غواړم دواړه مې تاته راوړي ما ویل چې بیا بل ونه غواړې
په دې نیمه شپه کې به بیا پیدا نشي

هوا تندی تریو کړ ویې ویل:
- نو بیا به دې ماته هم نه راوړلو!

بلال آیسکریم ترې واخیست ویې ویل:
- بنه دا دی زه یې هم خورم غوصه کېړه نو مه

هوا مُسکى شوه بلال آیسکریم خورلو هوا ورته ئىر شوه بلال
وویل:

- ولې داسې راتە گوري؟

هوا پە ژىرغونى غېر وویل:
- له پوزى دې وينه راغله!

بلال ژر پە لاس وينه پاکە كەھ هوا پە بىرە له خىلىپى لاسى كخورى
دسمال را واخىست بلال تە يې وركرپ وېي وویل:
- واخلە پە دې يې پاکە كەھ

بلال د موئىر لە چىشورە كاغذى دسمال را واخىست وينه يې پاکە كەھ
د هوا وركرپى دسمال يې جىب تە واچولو هوا وویل:
- هغە دې ولې جىب كې واچولو
- ھىخ ھسى

بلال غلى و شىبە وروستە يې وویل:
- نور بە لاب شو!

هوا غلبى وە خە يې ونە ويل بلال بىا وویل:
- اورى!

هوا په بیړه وویل:

- ماسره نکاح وتره! زه ویریږم
- ولې ویریږوی؟ او نکاح خه توکه ده چې وشي
- نو مینه راسره نه لري؟
- لرم يې خو...
- خو خه؟

بلال غلی شو شیبه وروسته يې وویل:

- به سمه ده دا هم منم، خو! دا نیمه شپه کې کېږي؟
- زه نه پوهیږم
- گوره اوس هم په جنجال کې يو، يو څل مو په هغه غږیز پیغام
- غم جور کړي دا به نه کوو او..

شیبه وروسته يې وویل:

- او واده ژوند کې يو څل کېږي باید دا سې وشي چې تل يې ياد پاتې
وې

هوا په ژرغونی غږ وویل:

- اړینه نه ده چې واده ياد پاتې شي باید هره ورخ د ژوند رنګینه وي
- باید هره ورخ ياد پاتې شي زه هغسي واده نه غواړم... زه ویریږم زه د
- مرګ بوی حس کوم

یوه شیبه غلی شوه بیا یې وویل:
- زه غوارم ستا میرمن شم بیا مرې شم!

بلال په بیړه وویل:
- د مرگ خبره دلته چا مینځ ته راوره داسې مه وايده ما وویل چې زه
به هره ورڅي عمر مينه درکوم چې ته مرې زه به پاتې شم؟
- وايې: ”روح چې له جسم بیل شي هرڅه وینې“ که ته مرې وې د
جنازې شاته دې وګوره بله جنازه به هرومرو روانه وي
- بنه چوپ شه نو!

موټر حرکت وکړ مخکې ولاړل بلال وویل:
- دلته خو کوم جومات نه بنکاري

خو شیبې وروسته يو جومات تر سترګو شو بلال موټر ودرولو وېږي
وویل:
- راځه!

موټر یې بند کړ د جومات دروازه یې خلاصه کړه هوا وویل:
- دا دروازه خو خلاصه ده!

بلال مُسک شو وېږي وویل:
- د خدای د کور دروازې تل خلاصې وي

د جومات انگرٽ ته دنه و لابل بلال وویل:
- ته همدلتە صبر و کرە زە دنه ئەم چى خوك شتە كە نە
- بىھ

جومات ته دنه شو خوك نە بىكارىدل شاوخوا يې وكتلى يوه كونج
كې يو بودا پريوتى و بلال نېردې ورغى ورو يې وویل:
- ملا صىب!

ملاصىب را وىبن نشو بلال ور تىت شو پە او بىھ يې ورتە لاس كىبنۇد
و يې بىورولو ملاصىب دوارە سترگى پرائىستې و يې ويل:
- بسم الله الرحمن الرحيم! خوك يې؟

بلال پە يېرە وویل:
- ملاصىب نکاح...
- نکاح خە؟
- غوارم زموږ نکاح و تې!

ملاصىب نىغ كىبنىاست و يې ويل:
- چاسره! دا وخت؟ كومە انجلى دې را تېتولى؟

بلال لە شىبى چوپتىا وروستە وویل:

- که پونېتنې کوي نو پرېبوده يې، بيرته ویده شه!

ملا صيib خپل پتىكى تر سر تا وکپ وېي ويل:
- چىرى انجلى؟

بلال په يېرە ولار هوا ته يې غبر وکپ دواپه كېنىناستل ملا صيib
وويل:

- نوم دې خە ده لوركى؟ او د پلار نوم دې؟
- نوم مې هوا ده او د پلار نوم مې محمد حسن

ملا صيib له جىب خپلې تسبىح را وباسلى دوې تسبىح يې وارولې
بلال ته ئىر شو ترخە مۇسکا يې وکپه وېي ويل:
- تاتە بايد ييل ووايم؟ خپل نوم او د پلار نوم ووايم!
- نوم مې بلال د پلار نوم مې پىرمحمد دى

ملا صيib خپلې تسبىح اپولې هوا او بلال غلي ناست وو ملا صيib
وويل:
- هوا چې د محمد حسن لور ده او په دې نوم بله لور نئه لري...

وروستی باران (نالو)

خو دقیقې وروسته نکاح وترل شوه او له جومات را ووغل په موټر
کې کښیناستل بلال له جیب هغه سور گل را وویست چې آیسکریم
پلورنکی ورکړي و هوataه یې ورکړ وېږي ویل:
- یو بنکلی گل د یوې بنکلې انجلی لپاره!

هوا مُسکى شوه گل یې ترې واخیست بلال وویل:
- نور دې چا کیسه کې نه يم! او س مې میرمنه یې
- خو زه ویریبم داسې بنکاري چې دا باران دې وروستی باران وي
- مطلب?
- مخکې مې وویل د مرګ بوی حس کوم

بلال موټر روان کړ غوصه و خه یې ونه ویل...

- شپه ۳:۰۰ بجې، کابل، کارتنه نو
بیرته کورته ستینیدل تازه د کابل نوې کارتې د مارکیت سیمې ته
ورسیدل هوا وویل:
- موټر ودروه!

بلال موټر ودرولو وېږي ویل:
- بیا خه شوی؟

وروستی باران (نالو)

هوا د سپک خواته ور وکتل د بنگرپیوالو صندوقونه تر سترگو کيدل
ویپی ویل:

- هغه صندوقونه وینې؟ هغو کې بنگرپی دی ماته بنگرپی راوره

بلال په حیرانتیا وویل:

- نه يې وینې هيڅوک نشته؟ غلا وکړم؟

هوا خه ونه ویل بلال په غوصه له موټر بشکته شو د سپک له سر يې
یوه تیره را واخیسته وراندې ولاړ د یوه صندوق قلف يې مات کړ
بنگرپی يې را واخیستله جیب يې پیسې را وباسلي په صندوق کې
يې کېښودې بيرته يې بند کړ بيرته موټر کې کېښناست ویپی ویل:
- واخله!

هوا مُسکۍ شوه بنگرپی يې ترې واخیستله موټر روان شو بلال
وویل:

- تا خو هيڅ ونه ویل؟

- خه ووايم؟

بلال ترخه مُسکا وکړه ویپی ویل:

- خه نه!

موټر روان و خو شیې وروسته هوا وویل:

- مینه درسره لرم!

د بلال رنگ واوبنت د هوا خواته ئىير شو هوا چغە كىره:
- مخيٽى تە گورە!

موتىر د بىرىپىشىنا لە سەتىنى سەرە تىكىر شو سەرىپى لمبى ترىپى پورتە شوپى د
بلال لە خولىپى غې ونه وەت هوا پە سلگۇ سلگۇ ووپىل:
- ومىپى ويل كىنه چې ستا د جنازىپى شاتە بە زما جنازە وي

سەترگىپى يې پېشىپى شوپى د سېركىپە سەر د موتىر د بىرىپىشى تەخنگ د شەنۋو
بنگىپىي توپىپى پەرتىپى وې، هو! دوھ جنازىپى پورتە شوپى او داد دوى د
مېنىپى او ژوند وروستى باران و...

پاي!

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library